

60 LAT BADAŃ EROZYJNYCH W KATEDRZE MELIORACJI
I BUDOWNICTWA ROLNICZEGO AKADEMII ROLNICZEJ W LUBLINIE

Stanisław Pałys

Katedra Melioracji i Budownictwa Rolniczego, Akademia Rolnicza
ul Leszczyńskiego 7, 20-069 Lublin
e-mail: amazur70@op.pl

Streszczenie. W pracy zawarto historię Katedry Melioracji i Budownictwa Rolniczego, tematykę badawczą i działalność dydaktyczną oraz rozwój kadry naukowej. Przedstawiono biogramy samodzielnych pracowników naukowych, kierujących zespołami w okresie 60-lecia istnienia Katedry.

Słowa kluczowe: badania erozyjne, historia Katedry

Badania erozyjne w ośrodku akademickim Lublina rozpoczęły się z chwilą powołania w 1944 r. na UMCS w ramach Wydziału Rolnego Zakładu Melioracji Rolnych, kierowanego przez wybitnego naukowca prof. dr hab. Stanisława Baca. W 1946 r. w miejsce Zakładu Melioracji Rolnych powołano Zakład Inżynierii Wiejskiej, którego kierownikiem został mgr inż. Stefan Ziemiński. Zainspirowany przez prof. S. Baca rozpoczął On badania erozyjne. Już w 1948 r. opracował i zrealizował projekt ochrony gleb przed erozją w Sławinie k. Lublina. W 1949 r. na podstawie pracy p.t. " Zagadnienie przemieszczania gleb pod wpływem wody i próba zapobiegania tym zjawiskom na lessach głębokich" mgr S. Ziemiński otrzymał stopień doktora nauk technicznych na Politechnice Wrocławskiej, promotorem był prof. S. Bac.

W latach czterdziestych w Zakładzie kierowanym przez dr inż. S. Ziemińskiego pracowali wybitni melioranci lubelscy: mgr inż. J. Kisiński i mgr inż. J. Kwapiszewski oraz geograf mgr H. Maruszczak – obecnie emerytowany profesor UMCS.

W 1957 r. Zakład Inżynierii Wiejskiej został przekształcony w Katedrę Melioracji Rolnych a ta po utworzeniu Wydziału Techniki Rolniczej w 1970 r. rozszerzyła swoją działalność o zagadnienia związane z budownictwem i przyjęła nazwę Katedry Melioracji i Budownictwa Rolniczego. W 1973 r. w Katedrze

powołano dwa zakłady: Zakład Melioracji, którym kierował prof. S. Ziemiński i Zakład Inżynierii kierowany przez prof. Z. Mazura. Katedrą kierował prof. S. Ziemiński do swojej przedwczesnej śmierci w 1979 r. Całe swoje pracowite życie poświęcił On badaniom erozji gleb i jej zapobieganiu. Jako pierwszy w Polsce opracował i zrealizował szereg projektów ochrony gleb przed erozją na łącznej powierzchni około 2000 ha. Oprócz zabiegów na gruntach rolnych zrealizował projekty zabezpieczeń wąwozów i osuwisk oraz zabiegi rekultywacyjne na zwale Kopalni Siarki w Piasecznie.

Najbardziej dynamiczny rozwój badań naukowych, wdrożeniowych i w zakresie kształcenia kadry naukowej przypadł na koniec lat pięćdziesiątych i lata sześćdziesiąte. Badania erozyjne kierowane przez Profesora Ziemińskiego realizowane były w Katedrze i Oddziale IMUZ w Lublinie oraz we współpracy z Biurem Projektów Wodnych Melioracji i Wojewódzkim Zarządem Wodnych Melioracji w Lublinie. W tym okresie badania erozyjne podjęte były przez inne jednostki organizacyjne Uczelni, m.in. przez Katedrę Gleboznawstwa.

Prof. Ziemiński uznawany był przez środowisko naukowe za najwybitniejszego specjalistę w dziedzinie erozji wodnej w Polsce oraz należał do czołówki specjalistów w świecie. Dowodem tego uznania było powierzenie Profesorowi i finansowanie przez 10 lat przez Departament Rolnictwa USA badań związanych z rozwojem i zabezpieczeniem wąwozów lessowych.

Był On niekwestionowanym twórcą "Lubelskiej Szkoły Erozyjnej". Dzięki Jego twórczej pracy naukowej oraz zaangażowaniu w kształcenie kadry naukowej "Szkoła" ta dalej funkcjonuje.

Wyniki swoich badań Profesor przedstawił w ponad 180 pracach naukowych i podręcznikach akademickich.

Pod Jego kierunkiem doktoryzowało się 14 osób, 5 z nich uzyskało tytuł profesora.

Następcą prof. Ziemińskiego był Jego najbliższy współpracownik prof. dr hab. Zygmunt Mazur. Brał On bezpośredni udział w opracowaniach niemal wszystkich projektów melioracji przeciwezyjnych i rekultywacyjnych kierowanych przez swojego "Mistrza". Opublikował ponad 120 prac naukowych, głównie z zakresu erozji wodnej gleb. Miał także znaczący dorobek w pracy dydaktycznej i kształceniu kadry. Wypromował 2 doktorów i ponad 40 magistrów oraz był recenzentem wielu prac doktorskich i habilitacyjnych, czym przyczynił się do dalszego trwania "Szkoły" stworzonej przez prof. Ziemińskiego.

W 1982 r. w miejsce Katedry powołano Instytut Melioracji i Budownictwa Rolniczego z dwoma zakładami. Funkcję dyrektora Instytutu powierzono prof. dr hab. Z. Mazurowi, kierownikiem Zakładu Inżynierii Wiejskiej został doc. dr hab. S. Pałys a kierownikiem Zakładu Melioracji doc. dr hab. T. Orlik.

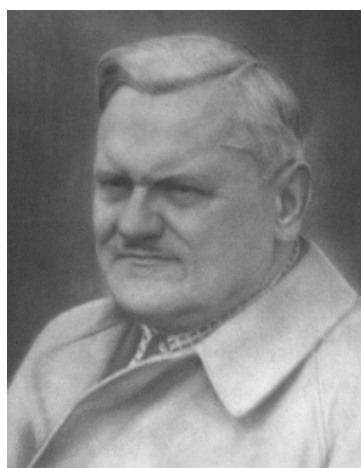
Wyrazem uznania osiągnięć naukowych Ośrodka Lubelskiego było przyznanie Instytutowi koordynacji programu resortowego pt. "Erozja gleb i metody jej

zapobiegania" Przez 15 lat w ramach tego programu prowadzone były badania w 14 tematach, w sześciu ośrodkach naukowych, z zakresu erozji wodnej i wietrznej, melioracji przeciwoerozyjnych i agrotechniki terenów urzeźbionych. Zespół redakcyjny Instytutu wydał serię 11 tomów Zeszytów Problemowych Postępów Nauk Rolniczych "Z badań nad erozją gleb".

Po przejściu w 1997 r. prof. Z. Mazura na emeryturę, funkcję dyrektora Instytutu przekształconego z powrotem w Katedrę w 1999 r. powierzono prof. dr hab. S. Pałysowi.

Tematykę zespołów badawczych oraz udział pracowników w działalności dydaktycznej i organizacyjnej przedstawiono niżej w notach biograficznych samodzielnych pracowników kierujących zespołami.

Prof. zw. dr hab. inż., dr h.c. Stanisław Bac (fot. 1) urodził się 30 marca 1887 r. w Kazimierzy Wielkiej, zmarł 30 maja 1970 r. we Wrocławiu i tam został pochowany.

Fot. 1. Prof. dr hab. Stanisław Bac (1887-1970)

Photo 1. Prof. Stanisław Bac (1887-1970)

Absolwent wydziału Inżynierii Wodnej (1910) i Wydziału Rolniczo-Lasowego Politechniki Lwowskiej (1930). Doktorat nauk technicznych uzyskał w 1931 r., dr hab. w 1934 r., prof. zw. w 1948 r., dr honoris causa AR we Wrocławiu – 1962 r. Asystent w Katedrze Inżynierii Wodnej Politechniki Lwowskiej 1912-1914 r., nauczyciel szkół średnich 1921-1926 r., adiunkt w Katedrze Uprawy Roli i Roślin Politechniki Lwowskiej 1926-1937 r., pracownik PINGW w Puławach 1937-1946 r., kierownik Zakładu Melioracji Rolnych UMCS w Lublinie 1944-1946 r., kierownik Katedry Melioracji Uniwersytetu, a następnie WSR we Wrocławiu 1946-1958 r.

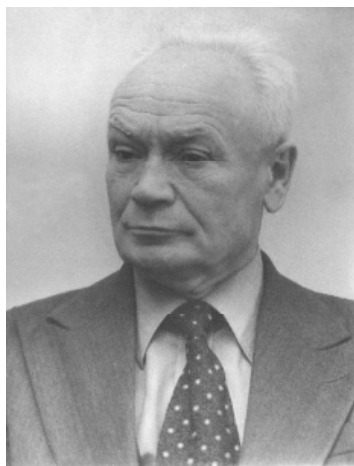
Organizator i dziekan Wydziału Melioracji Wodnych WSR we Wrocławiu. Członek PAN od 1958 r., członek wielu rad naukowych i kolegów redakcyjnych wydawnictw naukowych.

Wykładał maszynoznawstwo rolnicze na wydziale Rolniczo-Lasowym Politechniki Lwowskiej, melioracje torfowisk w SGGW, melioracje rolne i meteorologia na Wydziale Rolnym UMCS, melioracje rolne i leśne w WSR we Wrocławiu.

Autor ponad 130 publikacji dotyczących głównie fizycznych właściwości torfu, melioracji torfowisk, erozji gleb, bilansu wodnego Polski i fenologii roślin. Promotor wielu prac magisterskich i ponad 30 prac doktorskich. Uczestnik walk niepodległościowych 1914-1921 r., podczas okupacji hitlerowskiej członek BCh w powiecie puławskim.

Odznaczenia: Krzyż Walecznych, Medal Niepodległości, Złoty Krzyż Zasługi, Order Sztandaru Pracy I Klasy i wiele innych. Społeczność AR we Wrocławiu nadała Jego imię auli Wydziału Melioracji Wodnych [1,5].

Prof. zw. dr inż. Stefan Ziemnicki (fot. 2) urodził się 13 sierpnia 1911 r. w Lublinie, zmarł 3 kwietnia 1979 r. w czasie pełnienia obowiązków służbowych. Pochowany na cmentarzu przy ulicy Lipowej w Lublinie.

Fot. 2. Prof. dr Stefan Ziemnicki (1911-1979)
Photo 2. Prof. Stefan Ziemnicki (1911-1979)

Studia wyższe ukończył w 1936 r. na Wydziale Inżynierii Wodnej Politechniki Warszawskiej. Doktorat nauk technicznych uzyskał w 1949 r. na Politechnice Wrocławskiej. Docent UMCS w 1954 r., prof. nadzw. 1957 r. i prof. zw. 1964 r. Asystent Zakładu Inżynierii Wiejskiej Wydziału Rolnego UMCS od 1946 r., kierownik Zakładu Inżynierii Wiejskiej UMCS i WSR 1949-1957 r., kierownik Katedry Melioracji WSR i AR 1957-1979 r., prodziekan Wydziału Rolnego UMCS 1952-1953 r., dziekan Wydziału Rolnego UMCS 1953-1956 r., prorektor WSR 1956-1959 r., rektor WSR 1959-1965 r.

Wiceprezydent Komisji Sedymentacji Międzynarodowego Towarzystwa Hydrobiologicznego, członek Komitetu Gleboznawstwa i Chemii Rolnej PAN, członek Komitetu Melioracji PAN, członek Komitetu Zasobów Przyrody PAN,

członek Komitetu Redakcyjnego ZPPNR PAN "z badań nad erozją gleb", przewodniczący Zarządu Oddziału SITWM NOT w Lublinie.

Wykłady z miernictwa i budownictwa prowadził na Wydziale Rolnym UMCS od 1946 r., gospodarka wodna na Wydziale Rolnym 1953-1955 r., melioracje rolne na UMCS, a następnie WSR i AR w Lublinie w latach 1954-1979 r., gospodarka wodna i mechanizacja robót melioracyjnych na Wydziale Techniki Rolniczej AR 1965-1979 r.

Twórca "Lubelskiej Szkoły Erozynnej". Pierwszy w kraju opracował i zrealizował wiele projektów ochronnych przed erozją gleb.

Autor ponad 180 publikacji naukowych w tym 94 prac twórczych, 10 podręczników i skryptów. Promotor kilkudziesięciu prac magisterskich i 14 przewodów doktorskich.

Żołnierz wojny w 1939 r. – uczestnik bitwy pod Kockiem w zgrupowaniu generała Kleeberga.

Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski i Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, zasłużony nauczyciel PRL i inne. Uhonorowany tablicą pamiątkową w gmachu przy ulicy Leszczyńskiego 7, w miejscu działalności naukowej i dydaktycznej [2,5].

Prof. zw. dr hab. inż. Zygmunt Mazur (fot. 3) urodził się 15 grudnia 1926 r. w Zarajcu, zmarł 3 kwietnia 2003 r. Pochowany na cmentarzu przy Drodze Męczenników Majdanka w Lublinie.

Studia Wyższe ukończył w 1951 r. na Wydziale Rolnym UMCS w Lublinie, doktorat nauk rolno-leśnych uzyskał w 1960 r., dr hab. 1966 r., prof. nadzw. 1975 r., prof. zw. 1987 r.

Asystent Zakładu Inżynierii Wiejskiej UMCS, a następnie Katedry Melioracji Rolnych WSR 1950-1960 r., adiunkt 1960-1967 r., docent 1967-1975 r., prof. nadzw. 1975-1987 r., prof. zw. 1987-1997 r., kierownik Zakładu Inżynierii 1973-1982 r., kierownik Katedry, a następnie dyrektor Instytutu Melioracji i Budownictwa Rolniczego 1979-1997 r., dziekan Wydziału Techniki Rolniczej 1975-1981 r.

Członek Komitetu Melioracji PAN 1981-1989 r., członek Komitetu Redakcyjnego ZPPNR PAN "z badań nad erozją gleb" 1980-1990 r., członek Rady Naukowej Instytutu Agrofizyki PAN w Lublinie 1987-1989 r., koordynator problemu resortowego badań nad erozją gleb 1979-1990 r., członek Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego, SITWM NOT, członek wielu komisji wydziałowych i uczelnianych.

Wykłady z melioracji rolnych i elementów miernictwa dla studentów Wydziału Rolniczego w latach 1967-1997 r. i inżynierii ogrodniczej na Wydziale Ogrodniczym 1967-1988 r.

Zainteresowania naukowe dotyczą głównie badań nad procesami erozji wodnej oraz ochroną gleb przed erozją.

Fot. 3. Prof. dr hab. Zygmunt Mazur (1926–2003)

Photo 3. Prof. Zygmunt Mazur (1926–2003)

Autor ponad 120 prac i artykułów naukowych, jednego podręcznika i 5 skryptów. Promotor 40 prac magisterskich i 2 przewodów doktorskich.

Członek Batalionów Chłopskich.

Odznaczenia: Krzyż Partyzancki, Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Zasłużony Nauczyciel PRL, Medal Komisji Edukacji Narodowej, ZŁOM i wiele innych [3,4].

Prof. dr hab. inż. Stanisław Pałys urodził się 12 lutego 1935 r. w Solcu-Zdroju. Studia Wyższe ukończył w 1960 r. na Wydziale Rolniczym WSR w Lublinie. W latach 1963-1965 r. uzupełnił swoje wykształcenie na studiach eksternistycznych Wydziału Melioracji Wodnych WSR w Krakowie (zdał 7 egzaminów z przedmiotów kierunkowych).

Doktorat uzyskał w 1968 r., dr hab. 1980 r., tytuł profesora w 1991 r.

Asystent Katedry Melioracji 1960-1968 r., adiunkt 1969-1981 r., docent 1981-1990 r., profesor. nadzw. 1990-1995 r., prof. zw. od 1995 r., kierownik Zakładu Inżynierii Wiejskiej od 1982 r., dyrektor Instytutu a następnie kierownik Katedry Melioracji i Budownictwa Rolniczego od 1997 r., prodziekan Wydziału Techniki Rolniczej 1982-1990 r., dziekan Wydziału Techniki Rolniczej 1990-1993 r., prorektor AR w Lublinie od 2002 r.

Członek Komitetu Techniki Rolniczej PAN 1989-1993 r., Komitetu Melioracji i Kształtowania Środowiska Rolniczego PAN od 1999 r., członek Komitetu Redakcyjnego ZPPNR PAN "z badań nad erozją gleb" 1980-1990 r., przewodniczący Koła Zakładowego SITWM NOT 1968-1988 r., członek Zespołu Ekspertów MEN od 1990 r., członek senatu AR w Lublinie od 1990 r., członek LTN; PTG; ESSC (European Society for Soil Conservation), członek wielu komisji wydziałowych i uczelnianych.

Wykłady z melioracji rolnych w punktach konsultacyjnych w Kielcach, Białej Podlaskiej i na studiach dla nauczycieli oraz w Instytucie Nauk Rolniczych w Zamościu w latach 1968-1984 r., z gospodarki wodno-ściekowej i ochrony środowiska na Wydziale Techniki Rolniczej 1977-1981 r., z gospodarki wodnej, degradacji i rekultywacji gleb, miernictwa, hydrologii i seminaria dyplomowe na Wydziale Techniki Rolniczej od 1981 r., z inżynierii ogrodniczej na Wydziale Ogrodniczym 1988-2002 r., z rekultywacji, z podstaw zoologii oraz z geodezji i kartografii na kierunku Ochrona Środowiska od 1993 r.

Zainteresowania naukowe to badania erozji wodnej gleb w zlewniach z okresowym odpływem wody, erozja rzeczna i wąwozowa, melioracje przeciwerozyjne, rekultywacja terenów zdewastowanych.

Autor ponad 140 prac i artykułów naukowych, ekspertyz i projektów, dwóch skryptów, filmu dokumentującego erozję w zlewniach.

Promotor 165 prac magisterskich i 4 przewodów doktorskich.

Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji Edukacji Narodowej, ZŁOM i wiele innych.

Prof. dr hab. inż. Tadeusz Orlik urodził się 27 sierpnia 1935 r. w Samoklęskach woj. lubelskie. Studia ukończył w 1961 r. na Wydziale Rolnym WSR w Lublinie uzyskując tytuł mgr inż. nauk agronomicznych. Od 1960 r. jest na Uczelni w WSR, a obecnie AR w Lublinie.

Doktoryzował się w 1968 r., a stopień dr habilitowanego otrzymał w 1976 r. W roku 1986 otrzymał tytuł profesora, od 1994 r. jest profesorem zwyczajnym. Kierownikiem Zakładu Melioracji – (obecnie Melioracji i Kształtowania Środowiska) jest od 1979 r.

Prof. Orlik wypromował 7 doktorów i był promotorem około 150 prac dyplomowych – magisterskich.

Główne zainteresowania naukowe to melioracje przeciwerozyjne – głównie agrotechnika obszarów wiejskich i przyrodnicze aspekty gospodarowania na tych obszarach. Opublikował około 160 prac naukowych. W ostatnich latach zainteresowania Profesora dotyczą gospodarki wodno-ściekowej i ochrony środowiska glebowego i wodnego przed degradacją – głównie przed biogenami. Z tego zakresu jest promotorem dwóch prac doktorskich i kilkudziesięciu prac magisterskich.

Za wieloletnią pracę naukową i dydaktyczną uhonorowany jest trzykrotnie nagrodami Ministra: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Zasłużony Nauczyciel PRL, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Najwyższymi odznaczeniami NOT, PTGleb i Zasłużony Pracownik Rolnictwa.

Dr hab. inż. Tadeusz Węgorzek urodził się 21 czerwca 1949 r. w Puławach. W 1971 r. ukończył studia na Wydziale Leśnym SGGW w Warszawie. Stopień

doktora uzyskał w 1982 r. na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi UMCS w Lublinie, a dr hab. na Wydziale Rolniczym AR w Lublinie w 2004 r.

Od 1972 r. jest pracownikiem Katedry Melioracji i Budownictwa Rolniczego AR w Lublinie – obecnie na stanowisku adiunkta.

Prowadzi zajęcia dydaktyczne na Wydziałach: Inżynierii Produkcji (ochrona środowiska, rekultywacja, gospodarka odpadami, renaturyzacja środowisk przekształconych, seminaria dyplomowe); Rolniczym (podstawy melioracji, kształtowanie krajobrazu wiejskiego); Biologii i Hodowli Zwierząt-kierunek Ochrona Środowiska (sozotechnika, seminaria dyplomowe).

Tematyka badawcza to zadrzewienia terenów rolniczych, rekultywacja leśna i zadrzewienia nieużytków, rewaloryzacja krajobrazu rolniczego.

Autor lub współautor 90 prac naukowych, monografii, artykułów, prac projektowych. Pod Jego kierunkiem 95 studentów wykonało prace magisterskie i 50 inżynierskie.

Kadra naukowa zajmująca się problemami erozyjnymi zaliczana do "Lubelskiej Szkoły Erozyjnej" jest w dalszym ciągu prężna i przyczynia się do rozwoju badań erozyjnych i kształcenia kadr naukowych w wielu ośrodkach naukowych w kraju. W ramach "Lubelskiej Szkoły Erozyjnej" do 2004 r. doktoraty uzyskały 32 osoby (tab. 1), a ilość magistrów z czterech Wydziałów Uczelni przekroczyła 500 osób. Wykonano także ponad 100 recenzji prac doktorskich, habilitacyjnych oraz na tytuł profesora i kilkaset recenzji prac do druku i projektów badawczych z różnych ośrodków naukowych.

Aktualnie głównymi kierunkami badań Katedry są: erozja wodna gleb w wybranych zlewniach wyżynnych; agrotechnika terenów erodowanych; rekultywacja terenów zdewastowanych; przyrodnicze podstawy melioracji dolin; ustalenie granicy polno-leśnej oraz dobór drzew i krzewów do zalesień i zadrzewień ochronnych; gospodarka wodno-ściekowa oraz mikroklimat budynków inwentarskich.

Znaczącą rolę w życiu naukowym odgrywają liczne konferencje i zjazdy naukowe poświęcone erozji i melioracjom przeciweerozyjnym organizowane lub współorganizowane przez Katedrę oraz udział pracowników w konferencjach i kongresach zagranicznych.

Działalność dydaktyczna prowadzona aktualnie przez pracowników Katedry obejmuje ponad 20 przedmiotów prowadzonych na 4 wydziałach Uczelni. Problematyka głównego kierunku badawczego Katedry przekazywana jest studentom, w tym licznej grupie magistrantów na kierunku Technika rolnicza i leśna, na utworzonej w oparciu o pracowników Katedry specjalności Inżynieria kształtowania środowiska oraz na kierunku Ochrona środowiska. W dotychczasowej działalności pracownicy Katedry wydali łącznie 11 podręczników, 6 skryptów, opracowali 3 filmy o tematyce erozyjnej oraz wiele kompletów prezroczy tematycznych, modeli i gablot.

Tabela 1. Doktoraty pracowników Katedry oraz osób, których promotorami byli pracownicy Katedry.
Table 1. Doctorates of workers of the Department and persons whose promoters were workers of the Department

Lp.	Imię i nazwisko	Rok	Promotor	Uwagi
1.	S. Ziemnicki	1949	Prof. S. Bac	Obr. PL Wrocław
2.	Z Mazur	1960	Prof. S. Ziemnicki	
3.	Cz. Józefaciuk	1964	Prof. S. Ziemnicki	Prac. IMUZ Lublin
4.	F. Łacek	1964	Prof. S. Ziemnicki	Prac. IMUZ Lublin
5.	A. Józefaciuk	1967	Prof. S. Ziemnicki	Prac. IMUZ Lublin
6.	T Orlik	1968	Prof. S. Ziemnicki	
7.	S. Pałys	1968	Prof. S. Ziemnicki	
8.	R. Obrączka	1969	Prof. S. Ziemnicki	Prac. IMUZ Warszawa
9.	J. Naklicki	1969	Prof. S. Ziemnicki	St. doktoranckie
10.	Z. Kudasiewicz	1969	Prof. S. Ziemnicki	St. doktoranckie
11.	R. Mozoła	1970	Prof. S. Ziemnicki	St. doktoranckie
12.	T. Mazurek	1970	Prof. S. Ziemnicki	
13.	J. Kaczyński	1970	Prof. N. Nowakowski	Obr. AR Kraków
14.	J. Repelewska	1972	Prof. S. Ziemnicki	
15.	J. Szajda	1973	Prof. Z. Mazur	Prac. IMUZ Lublin
16.	M. Łoś	1975	Prof. S. Ziemnicki	Prac. B. Proj. Lublin
17.	E. Sajdak	1975	Prof. S. Ziemnicki	Prac. B. Proj. Rzeszów
18.	J. Ukalski	1975	Prof. Z. Mazur	Prac. Inst. Mech. AR
19.	T. Węgorek	1982	Prof. D. Fijałkowski	Obr. UMCS
20.	St. Czerwiński	1983	Prof. T. Orlik	
21.	E. Przesmycka	1986	Doc. A. Solecki	Obr. AR. Kraków
22.	T. Głuski	1986	Prof. A. Kwieciński	
23.	E. Popławski	1989	Prof. T. Orlik	
24.	W. Mitrus	1989	Prof. S. Pałys	
25.	K Józwiakowski	2000	Prof. T. Orlik	
26.	A. Mazur	2001	Prof. S. Pałys	
27.	R. Obroślak	2001	Prof. T. Orlik	
28.	Z. Wasąg	2002	Prof. T. Orlik	Pr. Samorządu Ter.
29.	G. Wyrkowski	2002	Prof. S. Pałys	St. doktoranckie
30.	M. Marzec	2003	Prof. T. Orlik	St. doktoranckie
31.	A. Grzywna	2003	Prof. S. Pałys	
32.	R. Rybicki	2004	Prof. T. Orlik	St. doktoranckie

Aktualny skład osobowy Katedry Melioracji i Budownictwa Rolniczego przedstawia się następująco (fot. 4):

Fot. 4. Pracownicy Katedry Melioracji i Budownictwa Rolniczego (2004 r.)

Photo 4. Workers of the Department for Land Reclamation and Agricultural Structures (2004 year)

Kierownik Katedry: prof. dr hab. inż. Stanisław Pałys, prof. zw.

Zakład Inżynierii Wiejskiej

Kierownik: prof. dr hab. inż. Stanisław Pałys, prof. zw.

Adiunkci: dr inż. Tadeusz Głuski

dr inż. Antoni Grzywna

dr inż. Andrzej Mazur

Asystent: mgr inż. Magdalena Patro

St. spec. n.t: dr inż. Grzegorz Wyrkowski

Spec: mgr inż. Waldemar Kitta

Technik mgr inż. Agnieszka Majdan

Zakład Melioracji i Kształtowania Środowiska

Kierownik: prof. dr hab. inż. Tadeusz Orlik, prof. zw.

Adiunkci: dr hab. inż. Tadeusz Węgorek

dr Krzysztof Józwiakowski

dr inż. Michał Marzec

dr inż. Radomir Obroślak

Asystenci: dr inż. Roman Rybicki

mgr inż. Tomasz Zubala

St. spec. n.t: dr inż. Eugeniusz Popławski

Spec: mgr Waldemar Grodzieński

Doktoranci Katedry:

mgr inż. Artur Kraszkievicz

mgr inż. Andrzej Wnuczek

PIŚMIENNICTWO

1. **Kołodziej J.:** Profesor doktor Stanisław Bac – naukowiec żołnierz i wychowawca młodzieży akademickiej (1887-1970). *Folia Scient Lublinensis*, vol. 31, Geogr. 1-2, 3-10, 1990.
2. **Mazur Z.:** Wspomnienie o profesorze S. Ziemnickim. *Postępy Nauk Rolniczych*, 5/79, 147-156, 1979.
3. **Pałys S.:** Jubileusz 70-lecia Profesora dr hab. Zygmunta Mazura. *INUG Puławy*, 13-15, 1996.
4. **Pałys S.:** Profesor dr hab. Zygmunt Mazur. *Aktualności AR w Lublinie*, 3/97, 15, 1997.
5. **Pawłowski F.:** Samodzielni pracownicy naukowo-dydaktyczni Akademii Rolniczej w Lublinie w latach 1944-1996. *Wydawnictwo Akademii Rolniczej w Lublinie*, 376, 1998.

SIXTY YEARS OF EROSION RESEARCH IN THE DEPARTMENT FOR LAND RECLAMATION AND AGRICULTURAL STRUCTURES, AGRICULTURAL UNIVERSITY IN LUBLIN

Stanisław Pałys

Department for Land Reclamation and Agricultural Structures, University of Agriculture
ul. Leszczyńskiego 7, 20-069 Lublin
e-mail: amazur70@op.pl

Abstract. The history of the Department for Land Reclamation and Agricultural Structures research matter, didactic activities and development of scientific staff is presented in the paper. The biography of independent scientific workers leading groups for the 60 years of existence of the Department is also presented.

Key words: erosion research, history of Department